

[Schlüter.]

er brug for, er en reel og ægte skattelettelse, hvor enhver skatteyder så bagefter kan regne på, hvad skattelettelsen betyder. Jeg ved, nogle gerne vil arbejde for en ændret fradragsstruktur, og det skal de da have lov til, men den skattelettelse, som nu gennemføres, er reel. Enhver kan regne ud, hvor mange kroner der bliver mindre i skat til næste år, og der er ikke bare tale om, at skattebyrden omfordeles.

Jeg forstår det sådan, at det ligesom ærgrer fremskridtspartiet, at der kan gennemføres disse store besparelser og denne store skattelettelse uden om hr. Glistrup, men som fremskridtspartiet har arbejdet herinde, så har de nu bragt sig i den position, at det eneste, de kan, det er at forhindre skattelettelsen, men det må jeg fraråde. Jeg tror, det vil være skuffende for de mange, mange, som stemte på fremskridtspartiet og mente, at det var vejen til at sikre skattelettelse. Nu kan det vise sig, når vi skal stemme lidt senere, om det bliver vejen til at forhindre skattelettelsen.

Må jeg sige til sidst til hr. Glistrup, at jeg har så ofte hørt hr. Glistrup tale med foragt om dagsordensmanøvrer, og jeg tror, man har lyttet til hr. Glistrup ude i befolkningen, når han har talt sådan. Han har altid fremhævet, at hans parti og han selv var helt fri for taktiske hensyn. Det var så ædelt og ideelt. Hvor er vi så havnet henne i dag? I dag oplever vi hr. Glistrup som mesteren i taktiske dagsordensmanøvrer. Det er faktisk sørgeligt, men jeg tror også, at de dagsordener bliver stemt ned.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg føler trang til, som det hedder i folketings sproget, at udtrykke min dybe uoverensstemmelse med hr. Schlüter, når han fra denne talerstol udnævner hr. Glistrup til mester i taktiske manøvrer. Så har hr. Schlüter ikke set meget af, hvad der er lavet herinde i tidens løb. Sandheden er den, at det, hr. Glistrup laver, det er lige nøjagtig en dårlig kopi af, hvad der er lavet den ene gang efter den anden, og det skal nok vise sig, det havner på akkurat samme måde. Men all right, det er da dygtigt fundet på af en nybegynder at slippe uden om at tale om det, sagen drejer sig om, og så i stedet for få det hele drejet hen på noget

med mistillid og så videre. Det kan da godt være dygtigt af en nybegynder, det vil jeg da gerne medgive.

Må jeg så sige til den anden af mistillidsordførerne, hr. Kjeld Olesen, der var ved at måle sin egen og partiets potens med andres potens, at det kan jo være en nyttig sammenligning at foretage på mange måder, der var bare én ting, synes jeg, der for meget indgik i det, hr. Kjeld Olesen sagde. Det var, at hr. Kjeld Olesen åbenbart fuldstændig har glemt, at det er ikke så mange måneder siden, at vi ikke selv skulle bedømme hinandens potens, men havde vælgerne til at gøre det. Da sagde vælgerne noget om, hvad de mente om det socialdemokrati, som regerede sammen med SF og byggende på visse rigtige socialdemokraters tilslutning. Dengang var der socialdemokrater til, nemlig. Det sagde noget om vælgernes fordømmelse af det, socialdemokraterne havde gjort, mens de var regering; det sagde noget om, hvad vælgerne regnede potensen for.

Jeg tvivler ikke om, at den nye potens, den, som kom frem f.eks. i forhandlingerne, de lange, seje forhandlinger mellem socialdemokratiet og regeringen, som sluttede med hr. Anker Jørgensens berømte frestilling i radioavisen, at man på det tidspunkt måtte afbryde forhandlingerne, når regeringen stod fast på en beskatning af børnetilskuddet og fastholdt lægeafgiften. Det havde regeringen opgivet tre dage før, men det var ikke gået op for den potente hr. Anker Jørgensen under forhandlingerne. Det kan ikke være dér, potensen ligger i hvert fald.

Men never mind, alt det dagsordensspat er jo lige meget, for de enkelte vil jo ikke stemme for hinandens dagsordener, og så er det hele løbet ud i sandt; det er ikke dér, det ligger. Sagen er, hvem ønsker i dag en skattelettelse, og hvem ønsker det ikke? Det er det, denne afstemning vil komme til at vise. Hvem ønsker offentlige besparelser til 7 mia kr., og hvem ønsker det ikke? Det er det, afstemningerne i dag vil komme til at vise, og det er det, vælgerne vil dømme dette folketing efter. Nogle har holdt deres valgtaler, jeg skal gemme min lidt endnu, men blot fortsætte med at omtale et par ting af det, som fik mig til at betegne hr. Glistrup som nybegynder.